

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 26 marca 2003 r. została podpisana w Warszawie Umowa o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów, w następującym brzmieniu:

UMOWA O ZABEZPIECZENIU SPOŁECZNYM MIĘDZY RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ A KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW

RZECZPOSPOLITA POLSKA

i

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

mając życzenie ustanowienia stosunków w dziedzinie zabezpieczenia społecznego,

pragnąc uregulować współpracę między obu Państwami, aby zapewnić egzekwowanie ustawodawstwa jednego Państwa w drugim Państwie,

uzgodniły, co następuje:

TYTUŁ I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1 Definicje

1. Dla potrzeb niniejszej umowy:

- a) „terytorium” w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; w odniesieniu do Królestwa Niderlandów oznacza terytorium Królestwa w Europie,
- b) „obywatel” oznacza osobę mającą obywatelstwo jednej z Umawiających się Stron;
- c) „ustawodawstwo” oznacza ustawodawstwo dotyczące dziedzin zabezpieczenia społecznego, o których mowa w artykule 2,
- d) „właściwa władza” oznacza Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Zdrowia i Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej oraz Ministra Spraw Socjalnych i Zatrudnienia i Ministra Zdrowia, Opieki Społecznej i Sportu w odniesieniu do Królestwa Niderlandów,
- e) „właściwa instytucja” oznacza instytucję upoważnioną do stosowania ustawodawstwa,
- f) „świadczenie pieniężne” oznacza każde świadczenie pieniężne, emeryturę lub rentę, przewidziane w ustawodawstwie jednej z Umawiających się Stron, i obejmuje wszelkie dodatki lub podwyżki, które odnoszą się do tego świadczenia, emerytury lub renty na mocy ustawodawstwa,
- g) „świadczenia rzeczowe” oznacza świadczenia zdrowotne przewidziane w ustawodawstwie każdej z Umawiających się Stron,
- h) „miejsce zamieszkania” oznacza miejsce stałego pobytu,

- i) „miejsce pobytu” oznacza miejsce tymczasowego pobytu,
 - j) „okres ubezpieczenia” oznacza okresy składkowe, okresy zatrudnienia, pracy na własny rachunek lub zamieszkania oraz okresy z nimi zrównane, zgodnie z ustawodawstwem jednej z Umawiających się Stron,
 - k) „uchodźca” ma znaczenie określone w artykule 1 Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r., oraz w artykule 1 ustęp 2 Protokołu dotyczącego statusu uchodźców, sporządzonego w Nowym Jorku dnia 31 stycznia 1967 r.,
 - l) „pracownik” oznacza osobę, która jest legalnie zatrudniona przez pracodawcę, jak również każdą osobę, którą zgodnie z ustawodawstwem właściwym uważa się za równorzędną osobie zatrudnionej,
 - m) „osoba pracująca na własny rachunek” oznacza osobę tak określoną lub uznaną za taką przez ustawodawstwo jednej z Umawiających się Stron,
 - n) „członek rodziny” oznacza osobę tak określoną lub uznaną za taką przez ustawodawstwo właściwe, przez co należy rozumieć, że dla stosowania artykułu 16 ustępy 3–6 przez pojęcie „członek rodziny” rozumie się osobę określoną lub uznaną jako taką przez ustawodawstwo Umawiającej się Strony, na terytorium której dana osoba ma miejsce zamieszkania,
 - o) „dane” obejmują informacje dotyczące między innymi tożsamości, adresu, osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, pracy, wykształcenia, dochodów, stanu zdrowia, śmierci i pozbawienia wolności.
2. Inne pojęcia użyte w niniejszej umowie mają znaczenie, jakie im nadało ustawodawstwo stosowane przez jedną z obu Umawiających się Stron.

Artykuł 2

Zakres przedmiotowy

1. Niniejszą umowę stosuje się:

- a) w odniesieniu do Królestwa Niderlandów do ustawodawstwa dotyczącego następujących działań ubezpieczeń społecznych:
 - i) świadczenia rzeczowe w przypadku choroby i macierzyństwa,
 - ii) zasiłki w przypadku choroby i macierzyństwa,
 - iii) świadczenia z tytułu niezdolności do pracy dla pracowników,
 - iv) świadczenia z tytułu niezdolności do pracy dla osób pracujących na własny rachunek,
 - v) zasiłki dla bezrobotnych,
 - vi) świadczenia z tytułu starości,
 - vii) świadczenia dla wdów, wdowców i sierot,
 - viii) zasiłki rodzinne,
- b) w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej do ustawodawstwa dotyczącego następujących świadczeń z systemu zabezpieczenia społecznego:
 - i) świadczenia pieniężne z tytułu choroby i macierzyństwa,
 - ii) emerytury oraz renty z tytułu niezdolności do pracy i śmierci żywiciela rodziny,
 - iii) zasiłki dla bezrobotnych,
 - iv) świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
 - v) zasiłki rodzinne,
 - vi) świadczenia rzeczowe,

z wyłączeniem świadczeń z tytułu zaopatrzenia emerytalnego: funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu, żołnierzy zawodowych oraz uposażenia sędziów i prokuratorów w stanie spoczynku.

2. Niniejszą umowę stosuje się również do ustawodawstwa, które zmienia, zastępuje, uzupełnia, koryguje lub kodyfikuje ustawodawstwo wymienione w ustępie 1.
3. Niniejsza umowa nie ma zastosowania do systemu świadczeń na rzecz ofiar wojny lub jej skutków.

Artykuł 3
Zakres podmiotowy

Jeżeli niniejsza umowa nie stanowi inaczej, stosuje się ją do wszystkich osób, które podlegają lub podlegały ustawodawstwu jednej lub obu Umawiających się Stron, jak również do członków ich rodziny i innych osób pozostałych przy życiu, w takim zakresie, w jakim ich prawa pochodzą od tych osób.

Artykuł 4
Równe traktowanie

Jeżeli niniejsza umowa nie stanowi inaczej, następujące osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium jednej z Umawiających się Stron mają pod rządami ustawodawstwa tej Umawiającej się Strony te same prawa i obowiązki, jak jej obywatele:

- a) obywatele drugiej Umawiającej się Strony,
- b) uchodźcy,
- c) członkowie rodziny osób, o których mowa w punktach a) i b), oraz osoby pozostałe przy życiu po ich śmierci, niezależnie od swojego obywatelstwa, w odniesieniu do praw, jakie pochodzą od tych osób.

Artykuł 5
Transfer świadczeń

1. Jeżeli niniejsza umowa nie stanowi inaczej, ustawodawstwo jednej z Umawiających się Stron, które ogranicza wypłatę świadczenia wyłącznie z tego powodu, że świadczeniobiorca lub członek jego rodziny ma miejsce zamieszkania lub pobytu poza terytorium tej Umawiającej się Strony, nie ma zastosowania w odniesieniu do świadczeniobiorcy lub członka jego rodziny, który ma miejsce zamieszkania lub pobytu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.
2. Ustępu 1 nie stosuje się do ustawodawstwa polskiego dotyczącego zasiłków dla bezrobotnych i zasiłków rodzinnych oraz do ustawodawstwa niderlandzkiego dotyczącego zasiłków dla bezrobotnych.
3. Jeżeli niniejsza umowa nie stanowi inaczej, świadczenia pieniężne określone ustawodawstwem Umawiającej się Strony są wypłacane obywatelom drugiej Umawiającej się Strony, mającym miejsce zamieszkania lub pobytu poza terytorium Umawiających się Stron, na tych samych warunkach i w tym samym zakresie, jak obywatelom tej Umawiającej się Strony, którzy mają miejsce zamieszkania lub pobytu poza terytorium Umawiających się Stron.
4. Ustępu 1 pozwala, nie naruszając ustawodawstwa niderlandzkiego, na wprowadzenie ograniczeń wypłat zasiłków na dzieci lub wykluczenia tych wypłat w odniesieniu do dzieci, które mają miejsce zamieszkania lub pobytu poza terytorium Królestwa Niderlandów.

TYTUŁ II
USTAWODAWSTWO WŁAŚCIWE

Artykuł 6
Zasady ogólne

1. Osoby, do których stosuje się postanowienia niniejszego tytułu umowy, podlegają wyłącznie ustawodawstwu tylko jednej Umawiającej się Strony. Ustawodawstwo to określa się zgodnie z artykułami 7-14.
2. Osobę podlegającą ustawodawstwu niderlandzkiemu zgodnie z postanowieniami niniejszego tytułu uważa się za mającą miejsce zamieszkania na terytorium Królestwa Niderlandów.

Artykuł 7

Pracownicy

1. Jeżeli tytuł niniejszy nie stanowi inaczej, osoba zatrudniona na terytorium Umawiającej się Strony podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony, nawet jeżeli ma miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony lub jeżeli jej pracodawca ma swoje miejsce zamieszkania albo siedziba jego przedsiębiorstwa znajduje się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.
2. Jeżeli osoba jest zatrudniona równocześnie na terytorium obu Umawiających się Stron, podlega ustawodawstwu Umawiającej się Strony, na terytorium której ma miejsce zamieszkania.

Artykuł 8

Osoby pracujące na własny rachunek

1. Osoba pracująca na własny rachunek, prowadząca swoją działalność na terytorium Umawiającej się Strony, podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony, nawet jeżeli ma miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.
2. Jeżeli osoba zatrudniona na terytorium Umawiającej się Strony równocześnie pracuje na własny rachunek na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, podlega ustawodawstwu Umawiającej się Strony, na terytorium której jest zatrudniona.
3. Jeżeli osoba mająca miejsca zamieszkania na terytorium Umawiającej się Strony pracuje na własny rachunek równocześnie na terytorium obu Umawiających się Stron, podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony, na terytorium której ma miejsce zamieszkania.

Artykuł 9

Pracownicy delegowani

1. Jeżeli osoba zatrudniona na terytorium Umawiającej się Strony wykonuje pracę dla przedsiębiorstwa, które ją zatrudnia, zostaje przez to przedsiębiorstwo delegowana na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w celu wykonywania pracy na rachunek tego przedsiębiorstwa, podlega ona nadal ustawodawstwu pierwszej Umawiającej się Strony pod warunkiem, że okres trwania pracy nie przekracza okresu 24 miesięcy.
2. Kolejne delegowania tego samego pracownika przez to samo przedsiębiorstwo uznaje się za jedną delegację, chyba że przerwa między kolejnymi okresami delegowania wynosi co najmniej 3 miesiące.

Artykuł 10

Urzednicy

Pracownik administracji rządowej Umawiającej się Strony delegowany przez tę administrację do pracy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony podlega nadal ustawodawstwu pierwszej Umawiającej się Strony, tak jakby był zatrudniony na terytorium tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 11

Personel przedsiębiorstw transportu międzynarodowego

Członek podróżującego lub latającego personelu przedsiębiorstwa wykonującego usługi międzynarodowego przewozu kolejowego, drogowego lub lotniczego pasażerów lub towarów, za wynagrodzeniem lub na własny rachunek, mającego siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony, podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony z następującymi wyjątkami:

- a) w przypadku gdy wyżej wymienione przedsiębiorstwo ma oddział lub stałe przedstawicielstwo na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, osoba zatrudniona przez ten oddział lub stałe przedstawicielstwo podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony,
- b) w przypadku gdy osoba jest zatrudniona wyłącznie lub głównie na terytorium Umawiającej się Strony, na którym ma miejsce zamieszkania, podlega ustawodawstwu tej Umawiającej się Strony, nawet gdy przedsiębiorstwo, które ją zatrudnia, nie ma siedziby, oddziału ani stałego przedstawicielstwa na tym terytorium.

Artykuł 12

Członkowie załogi statków morskich

Osoba zatrudniona na pokładzie statku morskiego, mająca miejsce zamieszkania na terytorium Umawiającej się Strony, podlega ustawodawstwu Umawiającej się Strony, na terytorium której przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 13

Personel misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych

1. Obywatele Umawiającej się Strony wysłani przez Rząd tej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i zatrudnieni w misji dyplomatycznej lub urzędzie konsularnym podlegają ustawodawstwu pierwszej Umawiającej się Strony.
2. Osoby zatrudnione przez misję dyplomatyczną lub urząd konsularny jednej z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony podlegają ustawodawstwu tej drugiej Umawiającej się Strony.
3. Jeżeli misja dyplomatyczna lub urząd konsularny jednej z Umawiających się Stron zatrudnia osoby, które zgodnie z ustępem 2 podlegają ustawodawstwu drugiej Umawiającej się Strony, misja ta lub urząd będą wykonywać obowiązki nałożone na pracodawców przez ustawodawstwo tej Umawiającej się Strony, gdzie odbywa się zatrudnienie.
4. Postanowienia ustępów 2 i 3 stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych jako prywatna służba przez osobę, o której mowa w ustępie 1. W tym przypadku osoba fizyczna zatrudniająca inne osoby będzie wykonywała obowiązki nałożone na pracodawców przez ustawodawstwo Umawiającej się Strony, gdzie odbywa się zatrudnienie.
5. Postanowień ustępów 1–4 nie stosuje się do honorowych urzędników konsularnych oraz do osób zatrudnionych jako ich służba prywatna.

Artykuł 14

Wyjątki od postanowień artykułów 7–13

Właściwe władze obu Umawiających się Stron lub instytucje przez nie wyznaczone mogą uzgodnić wyjątki od postanowień artykułów 7–13 w interesie osoby lub grupy osób, pod warunkiem że osoba lub osoby, których to dotyczy, podlegają ustawodawstwu jednej z Umawiających się Stron.

TYTUŁ III
POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE ŚWIADCZEŃ RZECZOWYCH I PIENIĘŻNYCH

Rozdział 1
ŚWIADCZENIA RZECZOWE

Artykuł 15
Sumowanie okresów ubezpieczenia

1. Jeżeli osoba przebyła okresy ubezpieczenia zgodnie z ustawodawstwem obu Umawiających się Stron, to okresy te sumuje się w celu nabycia, zachowania lub odzyskania prawa do świadczeń rzeczowych, o ile okresy te się nie pokrywają.
2. Jeżeli ustawodawstwo Umawiającej się Strony uzależnia prawo do obowiązkowego ubezpieczenia od przebycia okresów ubezpieczenia, uwzględnia się również, jeżeli jest to konieczne, okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, tak jakby były okresami ubezpieczenia przebytymi zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony wymienionej jako pierwsza.

Artykuł 16
Prawo do świadczeń rzeczowych

1. Jeżeli pracownik spełnia warunki do otrzymania świadczeń rzeczowych według ustawodawstwa Umawiającej się Strony i został czasowo delegowany przez pracodawcę na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w celu wykonywania tam pracy, zarówno on, jak i towarzyszący mu członkowie rodziny mają prawo do otrzymania świadczeń rzeczowych natychmiast, koniecznych dla ratowania zdrowia lub życia osoby zainteresowanej, przyznawanych przez instytucję miejsca pobytu zgodnie z postanowieniami ustawodawstwa stosowanego przez tę instytucję, na koszt właściwej instytucji. Powyższe postanowienie stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych w transporcie międzynarodowym, o których mowa w artykule 11, oraz towarzyszących im członków rodzin.
2. Przy stosowaniu ustępu 1 przyznanie protez, sprzętu lub innych świadczeń rzeczowych o znacznej wartości zależy od zgody właściwej instytucji, chyba że przyznanie tego świadczenia rzeczowego nie może być odsunięte w czasie bez poważnego zagrożenia życia lub zdrowia osoby zainteresowanej. Lista takich świadczeń zostanie uzgodniona przez instytucje łącznikowe wyznaczone w porozumieniu administracyjnym, o którym mowa w artykule 36 ustęp 1.
3. Jeżeli pracownik spełnia warunki do otrzymania świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa Umawiającej się Strony, to członkowie rodziny mający miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, którzy nie mają prawa do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa tej Umawiającej się Strony, mają prawo do świadczeń rzeczowych udzielanych przez instytucję ich miejsca zamieszkania zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez tę instytucję, na koszt właściwej instytucji.
4. Jeżeli osoba uprawniona do emerytur lub rent na podstawie ustawodawstwa obu Umawiających się Stron ma prawo do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa tej Umawiającej się Strony, na terytorium której ma miejsce zamieszkania, osoba ta i członkowie jej rodziny mają prawo do świadczeń rzeczowych udzielanych przez instytucję miejsca zamieszkania i na jej koszt, tak jakby osoba ta była uprawniona do emerytury lub renty wyłącznie na podstawie ustawodawstwa tej Umawiającej się Strony.
5. Osoba uprawniona do emerytury lub renty na podstawie ustawodawstwa Umawiającej się Strony, która ma miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i nie posiada prawa do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa tej Umawiającej się Strony, ma prawo do świadczeń rzeczowych przyznawanych przez instytucję miejsca zamieszkania zgodnie ze stosowanym przez tę instytucję ustawodawstwem, na koszt właściwej instytucji. Zasadę tę stosuje się odpowiednio do członków rodziny osoby uprawnionej do

emerytury lub renty mających, tak jak i ona, miejsce zamieszkania na terytorium tej Umawiającej się Strony.

6. Jeżeli osoba uprawniona do emerytury lub renty na podstawie ustawodawstwa Umawiającej się Strony ma miejsce zamieszkania na terytorium tej Umawiającej się Strony i posiada prawo do świadczeń rzeczowych, to jej członkowie rodziny, którzy mają miejsce zamieszkania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i nie mają prawa do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa tej Umawiającej się Strony, mają prawo do świadczeń rzeczowych udzielanych przez instytucję ich miejsca zamieszkania zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez tę instytucję, na koszt właściwej instytucji.
7. Przy stosowaniu ustępu 5 przyjmuje się, że prawo do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego istnieje, jeżeli osoba uprawniona do emerytury lub renty miałaby prawo do świadczeń rzeczowych, gdyby miała miejsce zamieszkania na terytorium Królestwa Niderlandów.
8. Jeżeli ustawodawstwo Umawiającej się Strony ustala, że składki z tytułu prawa do świadczeń rzeczowych są pobierane od emerytury lub renty, to na podstawie tego ustawodawstwa instytucja uprawniona do pobierania składek potrąca je z wypłacanej emerytury lub renty, jeżeli na podstawie ustępu 5 koszty świadczeń rzeczowych ponosi instytucja tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 17

Zwrot kosztów

1. Właściwe instytucje lub instytucje wyznaczone do tego celu przez właściwe władze zwracają sobie wzajemnie rzeczywiste koszty świadczeń rzeczowych poniesione zgodnie z artykułem 16.
2. Właściwe władze mogą uzgodnić, że koszty świadczeń rzeczowych poniesione zgodnie z artykułem 16 są zwracane w postaci kwot zryczałtowanych.

Rozdział 2

ŚWIADCZENIA PIENIĘŻNE Z TYTUŁU CHOROBY I MACIERZYŃSTWA

Artykuł 18

Sumowanie okresów ubezpieczenia

1. Świadczenia pieniężne przysługujące z tytułu czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby i macierzyństwa są przyznawane przez właściwą instytucję tej Umawiającej się Strony, której ustawodawstwo stosowane jest do pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek, zgodnie z tytułem II umowy.
2. Jeżeli ustawodawstwo Umawiającej się Strony uzależnia prawo do świadczeń pieniężnych z tytułu czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby i macierzyństwa od przebycia okresów ubezpieczenia, właściwa instytucja uwzględnia, o ile jest to konieczne, okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, o ile się nie pokrywają, tak jakby były okresami ubezpieczenia przebytymi zgodnie z własnym ustawodawstwem.

Rozdział 3

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE STOSOWANIA USTAWODAWSTWA POLSKIEGO W ZAKRESIE EMERYTUR, RENT Z TYTUŁU NIEZDOLNOŚCI DO PRACY I RENT PO ŚMIERCI ŻYWCIELA

Artykuł 19

Prawo do emerytury i renty z tytułu niezdolności do pracy i renty po śmierci żywiciela

1. Jeżeli prawo do emerytury lub renty według ustawodawstwa polskiego jest uzależnione od przebycia okresów ubezpieczenia, to, jeżeli jest to niezbędne, uwzględniane będą okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem niderlandzkim, jeżeli okresy te się nie pokrywają.
2. Jeżeli prawo do emerytury lub renty według ustawodawstwa polskiego może powstać wyłącznie z uwzględnieniem okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem niderlandzkim, to właściwa instytucja:
 - a) ustala teoretyczną kwotę emerytury lub renty, jaka przysługiwałaby w przypadku, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia zostały przebyte na podstawie ustawodawstwa polskiego,
 - b) na podstawie teoretycznej kwoty emerytury lub renty, o której mowa w punkcie a), ustala rzeczywistą kwotę świadczenia w oparciu o proporcję okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem polskim do sumy wszystkich uwzględnionych okresów ubezpieczenia.
3. Jeżeli prawo do emerytury lub renty według ustawodawstwa polskiego może powstać bez uwzględnienia okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem niderlandzkim, to właściwa instytucja ustali prawo i obliczy kwotę świadczenia, uwzględniając wyłącznie własne okresy ubezpieczenia, chyba że wysokość emerytury lub renty obliczonej zgodnie z ustępem 2 będzie korzystniejsza.
4. Jeżeli ustawodawstwo polskie uzależnia przyznanie emerytury lub renty od warunku podlegania pracownika lub osoby pracującej na własny rachunek temu ustawodawstwu w momencie, w którym miało miejsce zdarzenie powodujące nabycie prawa do emerytury lub renty, warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli pracownik lub osoba pracująca na własny rachunek podlegały ubezpieczeniu, w tym momencie, na mocy ustawodawstwa niderlandzkiego lub jeżeli na mocy ustawodawstwa niderlandzkiego pobierają emeryturę lub rentę na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem niderlandzkim.
5. Jeżeli ustawodawstwo polskie uzależnia przyznanie emerytury lub renty od przebycia okresów ubezpieczenia w zawodzie objętym odrębną regulacją lub od wykonywania określonego zatrudnienia, to okresy ubezpieczenia przebyte według ustawodawstwa niderlandzkiego są uwzględniane przy przyznawaniu tej emerytury lub renty tylko wtedy, gdy zostały przebyte w tym zawodzie lub w określonym zatrudnieniu.
6. Przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty uwzględnia się wyłącznie okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem polskim.

Artykuł 20

Uzupełnienie do najniższej emerytury lub najniższej renty

Jeżeli dla osób zamieszkałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej suma emerytur lub rent, należnych od właściwych instytucji obu Umawiających się Stron, jest niższa od najniższej emerytury lub renty przewidzianej przez ustawodawstwo polskie, właściwa instytucja uzupełni tę sumę do wysokości kwoty najniższej emerytury lub renty, o ile zostały spełnione warunki przewidziane przez ustawodawstwo stosowane.

Rozdział 4

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE STOSOWANIA USTAWODAWSTWA NIDERLANDZKIEGO W ZAKRESIE ŚWIADCZEŃ PIENIĘŻNYCH Z TYTUŁU NIEZDOLNOŚCI DO PRACY, STAROŚCI I ŚMIERCI ŻYWICIELA

Artykuł 21

Świadczenie z tytułu niezdolności do pracy

Jeżeli osoba, do której stosuje się niniejszą umowę, w chwili wystąpienia niezdolności do pracy, w wyniku której nastąpiło inwalidztwo, podlegała ustawodawstwu polskiemu i jest uprawniona do polskiej renty z tytułu niezdolności do pracy z uwzględnieniem artykułu 19 i przebyła okres ubezpieczenia co najmniej 12-miesięczny na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego dotyczącego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, jest ona uprawniona do świadczenia wyliczonego zgodnie z artykułem 22.

Artykuł 22

Wyliczenie świadczeń

1. Jeżeli prawo do świadczenia z tytułu niezdolności do pracy według ustawodawstwa niderlandzkiego może powstać wyłącznie z uwzględnieniem artykułu 21, to właściwa instytucja:
 - a) ustala teoretyczną kwotę świadczenia z tytułu niezdolności do pracy, jaka przysługiwałaby w przypadku, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia zostały przebyte na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego,
 - b) na podstawie teoretycznej kwoty świadczenia z tytułu niezdolności do pracy, o której mowa w punkcie a), ustala rzeczywistą kwotę świadczenia w oparciu o proporcję okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z ustawodawstwem niderlandzkim do sumy wszystkich uwzględnionych okresów ubezpieczenia.
2. Jeżeli w chwili zaistnienia niezdolności do pracy, w wyniku której nastąpiło inwalidztwo, zainteresowana osoba była pracownikiem, należne świadczenie zostanie ustalone zgodnie z ustawą o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy (WAO) z dnia 18 lutego 1966 r. W przeciwnym wypadku należne świadczenie zostanie ustalone zgodnie z ustawą o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy dla osób pracujących na własny rachunek (WAZ) z dnia 24 kwietnia 1997 r.
3. Za okresy ubezpieczenia przebyte na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego uznaje się:
 - a) okresy ubezpieczenia przebyte na podstawie ustawy o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy (WAO) z dnia 18 lutego 1966 r.,
 - b) okresy ubezpieczenia przebyte na podstawie powszechnej ustawy o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy (AAW) z dnia 11 grudnia 1975 r., o ile nie pokrywają się one z okresami ubezpieczenia przebytymi na podstawie wyżej wspomnianej ustawy z dnia 18 lutego 1966 r. (WAO),
 - c) okresy ubezpieczenia przebyte na podstawie ustawy o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy dla osób pracujących na własny rachunek (WAZ) z dnia 24 kwietnia 1997 r., o ile nie pokrywają się one z okresami ubezpieczenia przebytymi na podstawie wyżej wspomnianej ustawy z dnia 18 lutego 1966 r. (WAO),
 - d) okresy pracy i okresy uznawane za im równorzędne przebyte przed dniem 1 lipca 1967 r. w Królestwie Niderlandów.

Artykuł 23

Świadczenie z tytułu starości

1. Właściwa instytucja niderlandzka ustala świadczenie z tytułu starości bezpośrednio i wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych zgodnie z niderlandzką powszechną ustawą emerytalną (AOW).

2. Z zastrzeżeniem ustępu 3, okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 1957 r., podczas których obywatel Umawiającej się Strony po osiągnięciu 15. roku życia miał miejsce zamieszkania na terytorium Królestwa Niderlandów lub w których, mając miejsce zamieszkania w innym państwie, był zatrudniony jako pracownik na terytorium Królestwa Niderlandów, są także uznawane za okresy ubezpieczenia, jeżeli osoba ta nie spełnia warunków ustawodawstwa niderlandzkiego, na podstawie którego okresy te mogą być uznawane za okresy równorzędne z okresami ubezpieczenia.
3. Okresy, o których mowa w ustępie 2, są uwzględniane przy wyliczaniu świadczenia z tytułu starości, gdy dana osoba była ubezpieczona w rozumieniu artykułu 6 niderlandzkiej powszechnej ustawy emerytalnej (AOW) oraz osoba ta po ukończeniu 59. roku życia przez co najmniej sześć lat miała miejsce zamieszkania na terytorium jednej lub obu Umawiających się Stron i ma miejsce zamieszkania na terytorium jednej z Umawiających się Stron. Okresy te nie będą jednak uwzględniane, jeżeli pokrywają się z okresami ubezpieczenia na podstawie ustawodawstwa innego państwa niż Królestwo Niderlandów.

Artykuł 24

Świadczenie dla wdów, wdowców i sierot

Jeżeli osoba, do której stosuje się niniejszą umowę, w chwili śmierci podlegała ustawodawstwu polskiemu i przebyła co najmniej 12 miesięcy ubezpieczenia na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego dotyczącego świadczeń dla wdów, wdowców i sierot, to osoba pozostała przy życiu po jej śmierci, która z tego tytułu jest uprawniona do polskiej renty z uwzględnieniem artykułu 19, jest uprawniona do świadczenia niderlandzkiego. Dla wyliczenia świadczenia artykuł 22 ustęp 1 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

PRZEPIS WSPÓLNY W ZAKRESIE ŚWIADCZEŃ Z TYTUŁU NIEZDOLNOŚCI DO PRACY

Artykuł 25

Określenie stopnia niezdolności do pracy

W celu przyznania świadczenia z tytułu niezdolności do pracy właściwa instytucja każdej z Umawiających się Stron określa stopień niezdolności do pracy zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem.

Rozdział 6

ZASIŁKI RODZINNE

Artykuł 26

Prawo do zasiłków rodzinnych

1. Właściwa instytucja każdej z Umawiających się Stron ustala prawo do zasiłków rodzinnych i wypłaca je zgodnie z własnym ustawodawstwem.
2. Jeżeli prawo do zasiłków rodzinnych przysługuje na podstawie ustawodawstwa obu Umawiających się Stron, zasiłki są wypłacane przez właściwą instytucję tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania osoba, na którą przysługuje zasiłek rodzinny.

Rozdział 7
ZASIŁKI DLA BEZROBOTNYCH

Artykuł 27
Prawo do zasiłków

1. Okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem jednej z Umawiających się Stron, są uwzględniane, o ile jest to niezbędne, przy ustalaniu prawa do zasiłków dla bezrobotnych zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, o ile osoba zainteresowana, bezpośrednio przed utratą pracy, posiada okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem tej Umawiającej się Strony.
2. Jeżeli okresy ubezpieczenia Umawiającej się Strony zostały uwzględnione dla ustalenia prawa do zasiłku na podstawie ustawodawstwa drugiej Umawiającej się Strony, okres wypłaty zasiłku zostaje skrócony o okres, za który osoba bezrobotna otrzymywała zasiłek na podstawie ustawodawstwa pierwszej Umawiającej się Strony.

Rozdział 8
POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
W ZAKRESIE ŚWIADCZEŃ Z TYTUŁU WYPADKÓW PRZY PRACY
I CHOROÓB ZAWODOWYCH

Artykuł 28
Prawo do świadczeń

1. Prawo do świadczeń z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej ustala się zgodnie z ustawodawstwem polskim, które miało zastosowanie w momencie wypadku lub w czasie powstania choroby zawodowej.
2. Jeżeli przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej zgodnie z ustawodawstwem polskim uzależnione jest od stwierdzenia tej choroby po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli choroba ta została stwierdzona po raz pierwszy na terytorium Królestwa Niderlandów.
3. Jeżeli przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej zgodnie z ustawodawstwem polskim uzależnione jest od czasu wykonywania pracy, która tę chorobę spowodowała, właściwa instytucja uwzględnia okres wykonywania tego samego rodzaju pracy na terytorium Królestwa Niderlandów.
4. Jeżeli następuje nawrót choroby lub pogorszenie się stanu zdrowia w związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową w czasie podlegania ustawodawstwu niderlandzkiemu, koszty świadczeń należne z tego tytułu ponosi polska właściwa instytucja.

TYTUŁ IV
EGZEKWOWANIE

Artykuł 29
Odmowa wypłaty, zawieszenie, uchylenie

Właściwa instytucja Umawiającej się Strony może odmówić, zawiesić lub uchylić wypłatę świadczenia, jeżeli:

- a) wnioskodawca, świadczeniobiorca lub członek jego rodziny w terminie trzech miesięcy nie poddał się badaniu lekarskiemu lub nie udzielił informacji, o których mowa w artykule 1 ustęp 1 punkt o), wymaganych przez właściwą instytucję,

- b) właściwa instytucja drugiej Umawiającej się Strony w terminie trzech miesięcy nie przeprowadziła badania lekarskiego lub nie udzieliła informacji, o których mowa w artykule 1 ustęp 1 punkt o), wymaganych przez właściwą instytucję pierwszej Umawiającej się Strony.

Artykuł 30

Uznawanie decyzji i orzeczeń sądowych

1. Wykonalne orzeczenia sądu oraz decyzje wydane przez właściwe instytucje Umawiającej się Strony będą uznawane przez drugą Umawiającą się Stronę.
2. Decyzje i orzeczenia sądowe, o których mowa w ustępie 1, nie będą uznawane, jeżeli takie uznanie byłoby sprzeczne z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony.
3. Wykonalne decyzje i orzeczenia sądowe, uznane zgodnie z ustępami 1 i 2, będą wykonywane przez drugą Umawiającą się Stronę zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym na terytorium tej Strony, regulującym wykonywanie decyzji i orzeczeń sądowych.

Artykuł 31

Żądanie zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń pieniężnych

Jeżeli właściwa instytucja Umawiającej się Strony wydała wykonalną decyzję w sprawie nienależnie wypłaconego świadczenia, o której mowa w artykule 30 ustęp 1, a zainteresowany świadczeniobiorca otrzymuje świadczenie od właściwej instytucji drugiej Umawiającej się Strony, właściwa instytucja pierwszej Umawiającej się Strony może wnioskować, aby rozpatrywana płatność została potrącona ze świadczeń należnych od tej instytucji. Właściwa instytucja drugiej Umawiającej się Strony potrąci tę kwotę w granicach określonych jej ustawodawstwem, obowiązującym w odniesieniu do wykonywania podobnych decyzji, oraz przekaże tę kwotę właściwej instytucji, która dokonała wypłaty nienależnego świadczenia.

TYTUŁ V

POSTANOWIENIA RÓŻNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Rozdział 1

POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 32

Przedkładanie dokumentów

1. Wnioski, zażalenia i odwołania, które zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony powinny być przedłożone w określonym terminie właściwej władzy lub instytucji sądowej tej Umawiającej się Strony, będą uważane za przedłożone w tym terminie, jeżeli w tym samym terminie zostały one przedłożone odpowiedniej władzy lub instytucji sądowej drugiej Umawiającej się Strony.
2. Wnioski, zażalenia i odwołania, o których mowa w ustępie 1, właściwa władza lub instytucja sądowa niezwłocznie przesyła do właściwej władzy lub instytucji sądowej drugiej Umawiającej się Strony.
3. Data złożenia wniosku lub odwołania właściwej władzy lub instytucji sądowej drugiej Umawiającej się Strony jest traktowana jako data przedłożenia ich właściwej instytucji lub instytucji sądowej, która jest uprawniona do ich przyjmowania.
4. Każdy wniosek o przyznanie świadczenia złożony zgodnie z ustawodawstwem Umawiającej się Strony będzie uważany za wniosek o przyznanie odpowiedniego świadczenia zgodnie z ustawodawstwem drugiej Umawiającej się Strony, o ile zainteresowany poinformował lub z przedstawionej przez niego dokumentacji wynika, że był ubezpieczony na terytorium tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 33

Ochrona danych

1. W przypadkach gdy zgodnie z niniejszą umową właściwe władze lub właściwe instytucje Umawiającej się Strony przekazują dane osobowe właściwym władzom lub właściwym instytucjom drugiej Umawiającej się Strony, przekazanie to podlega postanowieniom ustawowym, które regulują ochronę danych osobowych, wydanym przez Umawiającą się Stronę dostarczającą dane. Jakikolwiek późniejsze przekazywanie bądź przechowywanie, zmiana i niszczenie danych podlega postanowieniom ustawodawstwa o ochronie danych Umawiającej się Strony przyjmującej.
2. Użycie danych osobowych dla innych celów niż dotyczące zabezpieczenia społecznego zależy od zgody osoby zainteresowanej lub musi być zgodne z innymi gwarancjami przewidzianymi przez ustawodawstwo krajowe.

Artykuł 34

Zwolnienie z opłat i uwierzytelniania dokumentów

1. Wszelkie zwolnienia lub ulgi przewidziane w ustawodawstwie Umawiającej się Strony co do podatków, opłat dokonywanych znakami, należności prawnych lub opłat rejestracyjnych dotyczących zaświadczeń lub innych dokumentów, które muszą być przedstawione w celu stosowania tego ustawodawstwa, dotyczą odpowiednich zaświadczeń lub dokumentów, które muszą być przedstawione w celu stosowania niniejszej umowy lub ustawodawstwa drugiej Umawiającej się Strony.
2. Wszelkiego rodzaju dokumenty i zaświadczenia, które powinny być przedstawione w celu stosowania niniejszej umowy, nie wymagają uwierzytelnienia przez władze dyplomatyczne lub konsularne.

Artykuł 35

Waluta

Właściwe instytucje każdej z Umawiających się Stron będą dokonywać płatności na mocy niniejszej umowy w walucie urzędowej swojego Państwa, a w przypadku braku wymienialności tej waluty – w walucie wymienialnej.

Artykuł 36

Uprawnienia właściwych władz

1. Upoważnia się właściwe władze obu Umawiających się Stron do zawierania porozumień administracyjnych koniecznych do stosowania niniejszej umowy.
2. Właściwe władze Umawiających się Stron są zobowiązane do:
 - a) wyznaczenia instytucji łącznikowych,
 - b) wzajemnego powiadamiania się w sprawie stosowania niniejszej umowy,
 - c) wzajemnego notyfikowania wszelkich regulacji ustawowych i wykonawczych zmieniających regulacje, o których mowa w artykule 2,
 - d) wzajemnego udzielania pomocy i rozwijania możliwie szerokiej współpracy technicznej i administracyjnej dla stosowania niniejszej umowy.
3. Dla potrzeb realizacji niniejszej umowy instytucje będą świadczyć swoje usługi i działać tak, jakby stosowały własne ustawodawstwo. Pomoc administracyjna udzielana przez instytucje jest bezpłatna. Jednakże właściwe władze Umawiających się Stron mogą jednak uzgodnić refundację pewnych wydatków.

Artykuł 37

Rozwiązywanie sporów

1. Właściwe władze w drodze negocjacji rozwiązują różnice w interpretacji niniejszej umowy oraz porozumień administracyjnych do niej.
2. Jeżeli spory nie zostały rozstrzygnięte w terminie sześciu miesięcy od daty rozpoczęcia negocjacji, powinny one zostać poddane do rozstrzygnięcia przez komisję arbitrażową, której skład oraz tryb postępowania zostaną określone w drodze wzajemnego porozumienia pomiędzy Umawiającymi się Stronami. Decyzje komisji arbitrażowych są wiążące i ostateczne.

Rozdział 2

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

Artykuł 38

Przepis przejściowy

Przy stosowaniu artykułu 9 ustęp 1 w przypadku osób, które pracują na terytorium Umawiającej się Strony i nie są ubezpieczone na podstawie ustawodawstwa tej Umawiającej się Strony przed dniem wejścia w życie niniejszej umowy, uznaje się, że okresy zatrudnienia, o których mowa w tym ustępie, rozpoczęły się w tym dniu.

Artykuł 39

Okresy ubezpieczenia przebyte przed wejściem w życie niniejszej umowy

1. Okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron przed datą wejścia w życie niniejszej umowy zostaną uwzględnione przy ustalaniu prawa i wysokości świadczeń przyznawanych na mocy tej umowy.
2. W przypadku pokrywania się okresów ubezpieczenia, przebytych przed wejściem w życie niniejszej umowy, każda z Umawiających się Stron uwzględni okresy faktycznie przebyte pod działaniem jej własnego ustawodawstwa przy ustalaniu prawa i wysokości świadczeń.
3. Niniejsza umowa nie uzasadnia roszczeń o wypłatę świadczeń za okres poprzedzający datę jej wejścia w życie.

Artykuł 40

Język

1. Dla potrzeb stosowania umowy właściwe władze i właściwe instytucje Umawiających się Stron będą porozumiewać się między sobą w języku oficjalnym każdej z Umawiających się Stron.
2. Żaden wniosek lub dokument nie zostanie odrzucony na tej podstawie, że jest sporządzony w oficjalnym języku drugiej Umawiającej się Strony.

Rozdział 3

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 41

Obowiązki umowy

Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony. Umowa może zostać wypowiedziana w jakimkolwiek czasie w drodze notyfikacji drugiej Umawiającej się Stronie. W przypadku wypowiedzenia umowa pozostanie w mocy do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym notę o wypowiedzeniu otrzymała druga Umawiająca się Strona.

Artykuł 42

Podpisanie i ratyfikacja

1. Niniejsza umowa podlega ratyfikacji zgodnie z prawem każdej z Umawiających się Stron.
2. Umawiające się Strony notyfikują sobie wzajemnie o zakończeniu swoich procedur wymaganych dla wejścia w życie umowy.
3. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dniu ostatniej notyfikacji, o której mowa w ustępie 2. Artykuł 5 wchodzi dla Królestwa Niderlandów w życie z dniem 1 stycznia 2003 r. z działaniem wstecznym.
4. Artykuł 5 będzie stosowany tymczasowo przez Królestwo Niderlandów od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu podpisania.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszą umowę.

SPORZĄDZONO w Warszawie dnia 26 marca 2003 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niderlandzkim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

PROTOKÓŁ KOŃCOWY

Poprzez podpisanie Umowy o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów niżej podpisani pełnomocnicy uzgodnili, co następuje:

Stosowanie ustawodawstwa niderlandzkiego dotyczącego ubezpieczenia na wypadek choroby

1. W odniesieniu do prawa do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego artykuł 16 umowy stosuje się jedynie do osób ubezpieczonych na podstawie postanowień ustawy o kasach chorych.
2. Dla potrzeb stosowania artykułu 16 ustępy 4–6 umowy następujące emerytury uznawane są za emerytury należne na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego:
 - emerytury z tytułu powszechnej ustawy emerytalnej dla obywateli z dnia 6 stycznia 1966 r.;
 - emerytury z tytułu powszechnej ustawy emerytalnej dla wojska z dnia 6 października 1966 r.;
 - świadczenia z tytułu ustawy emerytalnej dla pracowników kolei z dnia 15 lutego 1967 r.;
 - emerytury z tytułu Regulaminu dotyczącego Warunków dla Pracowników Kolei Niderlandzkich (R.D.V., 1964 roku N.S.);
 - świadczenie z tytułu przejścia na emeryturę dla osób poniżej 65. roku życia, udzielane na podstawie regulacji dotyczącej emerytury, której celem jest przyznawanie emerytury pracownikom i byłym pracownikom;
 - świadczenie z tytułu wcześniejszego zakończenia pracy zawodowej na podstawie regulacji określonej przez rząd lub na podstawie regulacji dotyczącej wcześniejszej emerytury określonej zgodnie z układem zbiorowym pracy lub na podstawie takiej regulacji określonej przez Radę do spraw Ubezpieczeń Zdrowotnych oraz
 - okresowe świadczenie zgodnie z artykułem 4 ustęp 1 lub ustęp 4 albo artykułem 5 ustawy remigracyjnej.
3. Członkowie rodziny, o których mowa w artykule 16 ustęp 3, lub osoba uprawniona do emerytury lub renty i członkowie jej rodziny, o których mowa w artykule 16 ustępy 4–6 umowy, mający miejsce zamieszkania w Królestwie Niderlandów, lecz na podstawie wspomnianych postanowień uprawnieni do świadczeń rzeczowych na koszt Rzeczypospolitej Polskiej, nie są ubezpieczeni na podstawie powszechnej ustawy o szczególnych kosztach z tytułu choroby (AWBZ).

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszy protokół końcowy.

SPORZĄDZONO w Warszawie dnia 26 marca 2003 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niderlandzkim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 11 czerwca 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*